"Υψιστον κοινωνικόν πρόβλημα

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ Η ΕΚΛΟΓΗ ΙΑΤΡΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ

Τοῦ ἰατροῦ κ. Παναγιώτου Καραχάλιου

Ἡ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος πρότασις δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νεολόγος» ὑπὸ ἰατροῦ τοῦ ΙΚΑ, ὡς ἐκτίθεται εἰς τὰ προτεινόμενα μέτρα, ἀφορᾶ κυρίως τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἰατρῶν τοῦ Ι. Κ.Α. Κατὰ συνέπειαν δέον κατὰ τὰς δημοσιευθείσας ἀντιλήψεις τοῦ συναδέλφου νὰ συμφωνήσωμεν ὅπως ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Πατρῶν, διὰ τῆς ὀγκώδους δυνάμεώς του συντελέση εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως ἔτι περαιτέρω, τῶν ὑπηρετούντων ἰατρῶν.

Νομίζομεν ὅμως ὅτι μᾶλλον ἡ βελτίωσις τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ, δέον νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προσφορᾶς τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας μέσα στὰ πλαίσια τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ κοινωνία ὅταν ἀναζητῇ ἀναδιοργάνωσιν ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως. Ἐννοεῖ ὅτι ἡ ὀγκώδης κοινωνιατρικὴ περίθαλψις τοῦ ΙΚΑ, θὰ πρέπει νὰ διοχετευχθῇ εἰς ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως Πατρῶν.

Καὶ ὅπως ἅπασαι αἱ λαϊκαὶ ἡσφαλισμέναι τάξεις χρησιμοποιοῦν τὸ σύνολον τοῦ Ἰατρικοῦ Στοιχείου Πατρῶν, κατὰ συνέπειαν μὲ προτεινομένην τὴν ἀρχὴν ὅπως τὸ ΙΚΑ., διοχετευθῇ εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἰατρικοῦ στοιχείου, τότε θὰ δικαιούμεθα νὰ ὁμιλῶμεν περὶ Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης καὶ περὶ ἐπιστημονικῆς ἀμύλης καὶ οὐχί, ὡς δημοσιογραφικῶς ἐκτίθεται νὰ θεωροῦμεν ἀναδιοργάνωσιν ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ὑπηρετούντων.

Ἡ ὕπαρξις Ἰατρικοῦ Συλλόγου Νομοῦ Ἀχαΐας στηριζομένη εἰς τὴν κοινωνιατρικὴν ἀντίληψιν τῶν μελῶν του θὰ ἐθεώρη ὡς οὐχὶ νόμιμον ἐὰν ἡ Διοίκησις μονομερῶς ἐπλαισιοῦτο μὲ τὸ μέρος τῶν εὐνοουμένων, ὅπερ καθιστᾶ τὴν ἐφαρμογὴν κάθε νέου συστήματος νὰ ἀντιμετωπίζη ποικίλας ἀντιδράσεις.

Δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ ὑπενθυμήσωμεν τὸ ἀπλοῦν παράδειγμα τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Πατρῶν, ὅστις ἐπέτυχε καὶ τὰ 30 —τριάκοντα Φαρμακεῖα τῆς πόλεως Πατρῶν νὰ ἐκτελοῦν συνταγὰς τοῦ ΙΚΑ, μέχρι ὕψους μηνιαίας εἰσπράξεως 30 τριάκοντα χιλιάδων δραχμῶν, δημιουργουμένης οὕτω ἐλευθέρας φαρμακευτικῆς περιθάλψεως τοῦ ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Πατρῶν μέσα στὴν Κοινωνίαν τῶν ἡσφαλισμένων Ἐργατοϋπαλλήλων τῆς πόλεώς μας

Τὸ πλεονέκτημα τοῦ ἄνω παραδείγματος ὡς προτεινομένου συστήματος θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἅπαντα τὰ ἰατρεῖα τῆς πόλεως Πατρῶν ἔχουν ἀνοικτὰς τὰς θύρας εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἂς ληφθῇ ὑπ, ὄψιν ὅτι, οἱ ἰατροὶ τοῦ ΙΚΑ, τόσον εἰς τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν ὅσονκαὶ εἰς τὸ ἐσχάτως δημοσιευθὲν ὑπόμνημα ἀναφέρουν ἀριθμὸν ἐξετάσεων 40 — μέχρι καὶ ἑξήκοντα λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μισθοδοσία κατὰ βασικὸν ὅρον ἀνέρχεται εἰς 3 χιλιάδας. δραχμὰς

Κατὰ συνέπειαν συντελεστὴς 30 ἡμέραι 40 ἀσθενεῖς ἡμερησίως 1.200 Διαιρουμένου τοῦ 3.000 διὰ τοῦ 1.200 =ἤτοι τιμὴ, μονάδος δι' ἕκαστον ἀσθενῆ ὑπὸ τὰς ἄνω προϋποθέσεις ἀντιστοιχεῖ εἰς 2.50 λεπτά.

Ἡ ἐλευθέρα ἐκλογὴ ἰατροῦ —δι' ἐξετάσεως τῶν ἀσθενῶν στὰ ἰατρεῖα θὰ συντελέση ὥστε καὶ οἱ ἰατροὶ νά, ἀποφεύγουν τὰς ταλαιπωρείας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντιμισθία θὰ εὑρίσκεται εἰς πολλαπλάσια τῆς ἄνω τρεῖς μονάδας ἐπίπεδα.

Ἀλλὰ κυρίως μεγίστην ὠφέλεια θὰ παρέχεται εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους δεδομένου ὅτι ἡ Ἰατρικὴ Περίθαλψις θὰ ἀποδίδεται εἰς ἅπαντα τὰ Ἰατρεῖα.

Συμπεράσματα: Ἀναδιοργάνωσις ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως μὲ βάσιν:

1. Ἐλεύθερον ἐκλογῆς ἰατροῦ ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων.

2. Διοχέτευσις τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς ἅπαν τὸ Ἰατρικὸν Στοιχεῖον τῆς Πόλεως.

3. Δυνατότης χρησιμοποιήσεως ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων ὅλων τῶν ἰατρείων τῆς πόλεως.

Πάντως τὸ θέμα τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς ἰατροῦ τῆς πόλεώς μας δὲν εἶναι θέμα τοπικόν, ἀλλὰ εὐρύτερον θέμα Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς. Ἡ ἐνταῦθα ἡγεσία ἂς προωθήση διὰ πάσης ἐνδεδειγμένης ἐνεργείας εἰς τὸ Κέντρον καὶ ἂς ὑποδείξη βάσει τῶν τοπικῶν στοιχείων τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέχρι καὶ σήμερον ἰσχύοντος συστήματος.

Νομίζω ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γεώργιος Παπανδρέου θὰ εὐαρεστηθῇ μέσα στὸ σύνολον τῶν κοινωνικῶν ἀναμορφώσεων ἂς ὑπεσχέθη νὰ δημιουργήσῃ θὰ τροποποιήσῃ τὸ ὑπάρχον σύστημα τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τῶν ψηφοφόρων του.

Ὁ ἐξοχώτατος ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς κ. Ἀνδρέας Κοκκέβης καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Γ. Μπακατσέλος. θὰ φιλοδοξοῦν ὅπως ἐπὶ τῆς ὑπουργίας των καθιερωθῇ προοδευτικώτερον σύστημα ἐκλογῆς ἰατροῦ ὑπὸ τῶν ἡσφαλισμένων.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως δὲν θὰ λαμπρύνη μόνον τὸν χρόνον τῆς ὑπουργίας των ἀλλὰ ὡς πρᾶξις Ἱστερικὴ θὰ παραμένη ὡς ἀνεξίτιλον ἔργον Ἱστορικῆς Ἀληθείας, ὡς φάρος Κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως τῶν λαϊκῶν τάξεων.

ΠΑΝ. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ
Ἰατρὸς Πάτραι

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΑΓΟΡΑΖΩ διάφορα παλαιὰ χαρτιὰ χονδρὰ ψιλά, καθὼς καὶ βιβλία, ἀρχεῖα, ἐφημερίδες, περιοδικά, τσιμεντοσακοῦλες καὶ χαρτοκιβώτια. Κανακάρη 79, τηλ. 45—27.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ

Νέο σύστημα ἐκπαιδεύσεως Πλήρης διδασκαλία, Θωμᾶ Μαραγκοῦ, Κολοκοτρώνη 16, τηλ. 40—48.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ διαμερίσματα τῶν δύο δωματίων ἀρίστης κατασκευῆς, Ἐλασόνα- 12 συνοικία Τζίνη. Πληροφορίαι ἐντὸς τῆς οἰκίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ δενδροπερίβολον δύο περίπου στρεμμάτων μὲ 50 καρποφόρα καὶ 25 ἐλαιόδενδρα μὲ νερὸ ποτιστικὸ καὶ πόσιμο (δρύση τοῦ Δήμου) εἰς Ἄνω Σιχαινά. Πληροφορίαι παντοπωλεῖον Ι. Λαμπροπούλου, τέρμα Νόρμαν 142, τιμὴ εὐκαιρίας.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Πωλοῦνται εἰς θέσιν Ἅγιος Γεώργιος Λάγγουρα. Ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων νερὸ καὶ φῶς. Τακτικωτάτη συγκοινωνία καθ' δλην τὴν ἡμέραν. Πληροφορίαι κ Ἀντ. Ἀντωνακόπουλον, κατάστημα Νεωτερισμῶν Ἀγ. Τριάδος —Λόντου 181, τηλ.51-06.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Μεσιτικὸν Γραφεῖον Β. ΓΙΑΝΝΙΩΤΗ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 93. τηλ. 50—67. Μεγάλη ποικιλία ἀκινήτων. οἰκίες μικρές, μεγάλες οἰκόπεδα λιοστάσια καὶ κλπ.

ΜΑΓΙΚΟΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΧΗΜΙΚΑ ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ & ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
21-18 36-11

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΔΗΓΩΝ ΤΑΞΙ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὅτι διὰ τῆς κοινοποιηθείσης ἡμῖν ὑπ' ἀριθμὸν 4.570)17)12)1964 ἐγκυκλίου τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας Πατρῶν, τὸ ὥρον ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς ἐπιβατηγῶν ἀγοραίων αὐτοκινήτων θὰ χορηγηθῇ ποὸς τοὺς δικαιοῦχους, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὰ κάτωθι:

«Ἕκαστος τῶν ὁδηγῶν ἐπιβατηγῶν ἀγοραίων αὐτοκινήτων (ταξὶ καὶ ἀγοραῖα) δικαιοῦνται πρὸς ἀπόληψιν δώρου, νὰ εἰσπράττη ὁλόκληρον τὴν νεοηγηθησομένην λόγῳ τῶν ἑορτῶν Χριστουγέννων 1964, αὔξησιν τῆς πτώσεως τῆς σημαίας τοῦ μετρητοῦ. Ἐπὶ πλέον οὗτοι δικαιοῦνται παρὰ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὸ αὐτοκίνητον. ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης. τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 620.

Τοῦ ἐν λόγω ποσοῦ δικαιοῦνται πάντες οἱ ὁδηγοὶ τῶν ἐπιβατηγῶν ἀγοραίων αὐτοκινήτων, ἐξαιρέσει μόνον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διὰ ρητῆς συμφωνίας μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου συνδέονται μετ' αὐτοῦ διὰ συμβάσεως μισθώσεως πράγματος.

Εἰς δὲ περιπτώσεις οἱ ἀνωτέρω δὲν ἤθελον εἰσπράξει τὴν διαφορὰν ταύτην ἡ εἶναι ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων στερουμένων μετρητοῦ, δικαιοῦνται νὰ λάβουν δῶρον παρὰ τῶν ἐκμεταλλευομένων τὸ αὐτοκίνητον καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶτοὺς ὅρους τῆς παρεύσης ἀποφάσεως. δραχμῶν 1.600 συμφηφιζομένου εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ τυχὸν εἰσπραχθησομένου παρ' αὐτῶν διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων δικαιώματος ἐκκινήσεως».

(Ἐκ τοῦ Συλλόγου)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησε εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα διὰ συνδρομητῶν τὸ 34ον τεῦχος τοῦ Περιοδικοῦ «Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς»,Πόστ —ρεστὰν —Πάτραι.

Περιενόμενα: Ἐθνικὰ Μεθεόρτια, Ἡ Ἀγωγὴ τῆς Νεότητος ἡ Κοινωνιολογία ἑνὸς Τεχνικοῦ, ἡ πνευματικὴ κίνησις τῶν Ἐπαρνιῶν, ὁ Παῦλος Μελᾶς, οἱ Σαρακατσάνοι, Κράτος καὶ Ἔθνος, Οἰνονοηλογικά, Ἀρμόδιοι καὶ ἀναρμέδιοι Ἀγωνισταὶ, Ποίησις.

Τὸ κατάστημα Νεωτερισμῶν Ἀφῶν Τσαβαλᾶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος, πρωτοπόρον ὅπως πάντοτε εἰς προσφορὰν πολιτισμοῦ καὶ προόδου ἔχει προσλάβει ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐκτάκτως ἑορταστικὴν Χριστουγεννιάτικην ὄψιν. Εἰς τὴν θαυμασίαν βιτρίναν του γιλιάδες διερχομένων ἀποθαυμάζουν ἕνα ἑορταστικὸν ντεκόρ ἐκλεκτῶν προϊόντων ἑνῶ ταυτοχρόνως ὁλόκληρος ἡ πρόσοψις ἔχει πρασλάβει τὴν μορφὴν φάτνης, μὲ ἔντονον φῶς: γιρλάντες καὶ Χριστουγεννιάτικους κορμοὺς ἐλάτης. Εἶναι ἕνα θέαμα ἐντελῶς πρωτότυπον καὶ πολιτισμένον. Τὸ προσφέρουν εἰς τὴν πόλιν τὰ καταστήματα Νεωτερισμῶν τῶν Ἀδελφῶν ΤΣΑΒΑΛΑ

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΑΛΗΘΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΟΥ κ. ΤΑΚΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ, ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΤΗΣ Α. Τ. Ε.

Ἦτανε νύκτα. Πυκνὸ σκοτάδι ἔζωνε τὸν κόσμο. Εἶχαν περάσει πειὰ οἱ χρυσοὶ αἰῶνες τῆς Ἑλλάδος. Κι' ἡ Ρώμη παρὰ τὴν φαινομενικὴ ἀκμή της ἔκρυβε μέσα στὸν ἴδιο της τὸν ὀργανισμό, τὸν μαρασμό, τὰ σπέρματα τοῦ ὀλεθρεμοῦ. Οἱ φιλοσοφίες τῆς ἐποχῆς— παιχνιδίσματα περισσότερο τοῦ μυαλοῦ παρὰ εἰλικρινὴς ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας— δὲν ἱκανοποιοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους. Κάποια πικρὴ ἀπογοήτευσι εἶχε πλακώσει τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων. Μὰ κι' οἱ εἰδωλολατρικὲς θρησκεῖες ξεφτισμένες πειά, δὲν μποροῦσαν νὰ δώσουν ἐκεῖνο ποὺ λαχταροῦσαν οἱ ψυχές.

Παράλληλα ἡ διαφθορά, ἀκάθεκτη ἁπλωνόταν σ' ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα. Ὁ κόσμος ἔγερνε πρὸς τὴν δύσι του μὲ βῆμα ὅλο καὶ πιὸ γοργό.

Θἄλεγε κανεὶς ὅτι ὁ θάνατος θὰ ἦταν προτιμότερος ἀπὸ μιὰ ζωὴ ἄδεια, δίχως νόημα ὅπως εἶνε καταντήσει τότε. Ναί, θἄταν προτιμότερος ἂν δὲν ὑπῆρχε κάτι. Κι' αὐτὸ τὸ κάτι ἦταν ἡ ἐλπίδα, ἡ προσδοκία ποὺ ἔκαιγε στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἀνθρωπότητα προσδοκοῦσε «Κάποιον» ποὺ θὰ ἔστελνε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμο.

Γιὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὶς καρδιὲς ἀπὸ τὸν πόνο, νὰ ρίξῃ φῶς στὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς.

Ἔντονα ζωγράφισαν οἱ λαοὶ τὴν προσδοκία τους αὐτή. Ἀπὸ τὴν κίτρινη Ἄπω Ἀνατολὴ καὶ ἀπὸ τὴν φλογερὴ Ἀφρικὴ μέχρι τὸν παγωμένο Βορρᾶ παντοῦ θὰ βροῦμε στὴν προχριστιανικὴ ἀνθρωπότητα τὴν ἐλπίδα γιὰ τὸν ἐρχομό τοῦ Λυτρωτοῦ.

Τὸν Λυτρωτή, τὸν σύρανιο ἀπεσταλμένο περίμενε ὁ κουρασμένος κόσμος. Τὸν προσδοκοῦσε μὲ πίστη κι ἐπιμονή.

Κι' ὁ Λυτρωτὴς ἦρθε κάποια νύκτα.

Δὲν ἦταν ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Ἦρθεῆσυχα κι'ἁπαλὰ κάποια νύκτα τοῦ χειμῶνα. Ἀλέτραπες καὶ βριντὲς καὶ θύελλες δὲν ἀνήγγειλαν τὸν ἐρχομό του. Σὰν αὔρα λεπτὴ κι' ἀθόρυβη σημειώθηκε ἡ παρουσία του μέσα σὲ μιὰ φτωχὴ φάτνη τῆς Βηθλεέμ.

Λίγα μίλια μακρύτερα σὲ ἕνα δύσβατο καὶ κατάφυτο λόφο, ἦταν κτισμένα τὰ μεγαλόπρεπα ἀνάκτορα τοῦ Ἡρώδου. Καὶ οἱ ταπεινοὶ ἀδοιπορεῖ ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ ἄκουγαν τὴν ἠδυπαθῆ μουσικὴν καὶ τὰ ὀργιώδη τραγούδια μὲ τὰ ὁποῖα ἐωρτάζονταν τὰ συμπόσια τοῦ δυνάστου.

Ἀλλ' ὁ πραγματικὸς ἀφέντης τοῦ Σύμπαντος δὲν ἐγενήθηκε σὲ παλάτια καὶ φρούρια. Ὁ σταῦλος τοῦ φτωχικοῦ χανιοῦ ἦταν πολὺ καταλληλότερο μέρος γιὰ νὰ γεννηθῇ Ἐκεῖνος ποὺ ἦρθε νὰ ἀποκαλύψῃ ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ μεγαλυτέρου μονάρχου δὲν εἶναι μεγαλυτέρα στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ ταπεινοτέρου δούλου του.

Λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ. στὰ λειβάδια, κάμποσοι βοσκοὶ ξαγρυπνοῦν φυλάγοντας τὰ πρόβατά τους. Κάποια ἔκστασι ἀσυνήθιστη φωτίζει τὰ πρόσωπά τους ἐνῶ συζητοῦν. Μιλοῦν ἀνήσυχοι γιὰ τὸ ἀνείπωτο ὅραμα ποὺ ποιν ἀπὸ λίγο τοὺς στήλωσε στὸν τόπο τους γεμάτους θαυμασμό.

Γιὰ τὴν προσταγὴ ποὺ πῆραν ἀπὸ τὸν ἄγγελο νὰ πᾶνε νὰ βροῦνε τὸ νεογέννητο Μεσσία. Γιὰ τὸ ἐξαίσιον κεῖνο ὅραμα τῆς φωτεινῆς στρατιᾶς τῶν ἀγγέλων ποὺ ἔψαλλαν μὲ πρωτάκουστη ἁρμονία τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ»...

Κι' ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ λυχναριοῦ ποὺ συνήθως κρέμεται ἀπ' ἕνα σχοινὶ στὸ μέσον τῆς εἴσοδου τοῦ πανδοχείου, οἱ βοσκοὶ μπαίνουν στὸ χάνι τῆς Βηθλεέμ διὰ ν' ἀκουμπήσουν εὐλαβικὰ τὰ ἅγια δῶρα ποὺ ἔφεραν μαζί τους.

Τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρύζουν εἶναι τόσο ἁπέριτο κι' ἁπλό.

Ἕνα μικρὸ παιδάκι τυλιγμένο πρόχειρα στὰ φτωχικὰ σπάργανα εἶναι ξαπλωμένο σὲ μία φάτνη. Κοντὰ του μία νεαρὴ γυναίκα γεμάτη στοργὴ παρατηρεῖ μὲ τὰ ὁλόφωτα μάτια της τὸ νεογέννητο βρέφος. Παρέκει ἕνας σεμνὸς ἄντρας ἤρεμα καὶ σιωπηλὰ παρακολουθεῖ τὴν σκηνή. Γύρω κάμποσα ζῶα ἀναπνέουν ζεσταίνοντας τὴν ἀτμόσφαιρα. Χέρτα καὶ στίβες ξηραμένα λουλούδια τῆς Ἀνοιξης.

Τίποτε ἄλλο. Κάποια ὅμως μοναδικὴ ἀτμόσφαιρα ἀγκαλιάζει τὸν τόπο ἐτοῦτο.

Ἦταν γιατὶ ἐδῶ βρισκόταν ὁ Μοναδικός. Αὐτὴ τὴν νύκτα πεθαίναν οἱ πολλοί. γεννιόταν ὁ Ἕνας. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ τρεῖς Μάγοι ἔφταναν ἀπὸ μακρυὰ καὶ γονάτιζαν εὐλαβικὰ μπροστὰ στὸ μικρὸ Ἰησοῦ.

Μετὰ τὰ ζῶα ποὺ εἶναι ἡ Φύσι, μετὰ τοὺς βοσκοὺς ποὺ εἶναι ὁ λαός, ὁ ἀγνός, ἡ τρίτη μεγάλη δύναμι ἡ Γνῶσι, γονατίζει στὸ σταῦλο τῆς Βηθλεέμ.

Οἱ σοφοὶ γονατίζουν μπροστὰ σ' Ἐκεῖνον ποὺ θὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἐπιστήμην τῶν λόγων στὴν νέα Σοφία τῆς Ἀγάπης.

Τοῦτες τὶς μέρες γιορτάζουν μὲ πάλι τὰ Χριστούγεννα. Ξαναθυμόμαστε πὼς ὁ Χριστὸς κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἀνεβάσῃ στὸν Οὐρανὸ τὸν ἄνθρωπο.

Κι' ὅμως γιὰ πολλοὺς περνοῦν ἀπαρατήρητα. Μπορεῖ νὰ γλεντοῦν καὶ νὰ τραγουδοῦν ἀλλὰ δὲν νοιώθουν τὸ νόημα τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὰ πρῶτα τὰ ἀληθινὰ Χριστούγεννα.

Γεννήθηκε τότε ὁ Λυτρωτής. ὁ Σωτήρας. Κι' ὅμως ὁ Ὀκταβιανὸς ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτορας καὶ ὁ Ἡρώδης δὲν πῆραν εἴδησι. Ὡργίαζαν ἁπερίσκεπτοι στὰ ἀνάκτορά τους. Μὰ κι' οἱ ἄλλοι ποὺ πλημμύριζαν τὸ φτωχικὸ ποὺ φιλοξενοῦσε τὸν νεογέννητο Χριστὸ ζήτημα εἶναι ἂν κατάλαβαν κάτι. Τὶς ἑπόμενες μέρες ἔσυραν βαρεια τὰ βήματά τουςστὸ δρόμο τους σὰν νὰ μὴ συνέβη τίποτε.

Ἀλλὰ μήπως μ' ἕνα μέρος τοῦ κόσμου δὲν συμβαίνει καὶ σήμερα τὸ ἴδιο. Ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν Ἀλήθεια καὶ τὴν νέα ζωὴ ποὺ ἔφερεν ὁ Χριστὸς μὲ τὸν ἐνσαρκωμό του στὴ γῆ. Στρέφουν τὰ νῶτα καὶ κλείνουν τὰ μάτια τους στὸ ἄπλετο φῶς ποὺ σκορπάει ἡ φάτνη τῆς Βηθλεέμ, ἐνῶ τόσο φῶς θὰ ἔνυνε στὰ βάθη τῆς ψυχῆς τους. Κι' ἔτσι μένουν φυλακισμένοι στὰ πάθη τους, στὴ θλῖψι. δύστυχοι αἰχμάλωτοι μέσα στὸ σκοτάδι.

Ἂν ὅμως ὁ Ὀκταβιανὸς κι' ὁ Ἡρώδης δὲν ἔμαθαν καθόλου ἂν γεννήθηκε ὁ Σωτῆρας οἱ ἁπλοὶ ποιμένες ἐπληροφορήθηκαν τὸ γεγονὸς κι' ἔτρεξαν ὁλοπρόθυμα εὐλαβικὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ προσφέρουν ὅ,τι -ἶναν στὸν νεσγέννητο Χριστό.

Εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἐκπροσωποῦν τὸν ἀγνὸ λαὸ ὅλων τῶν αἰώνων ποὺ πάντα μὲ πόθο ἔτρεξε κοντὰ στὸ Χριστὸ τὸν Λυτρωτὴ νὰ τὸν λατρεύσῃ καὶ νὰ βρῇ κοντὰ του αὐτὸ ποὺ ζητεῖ ἡ κάθε ἀνθρώπινη ἀγνὴ ψυχή : Εἰρήνη καὶ Φῶς.

Καὶ στὴν συνέχεια εἴδαμε πὼς καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἔσπευσαν νὰ προσκυνήσουν τὸν Χριστό. Οἱ Μάγοι ποὺ ἦσαν οἱ σοφοί, οἱ ἐπιστήμονες τῆς ἐποχῆς. Εἶχαν βαρύνουσα γνώμη στοὺς διαφόρους βασιλεῖς καὶ ἐφημίζοντο.

Αὐτὴ ἡ εἰκόνα λύει μιὰ πλάνη ποὺ θὰ ξαναρχόταν πολλὲς φορὲς στὸ προσκύνιο ἀργότερα ὅτι δηλαδὴ ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι διὰ τὸν ἁπλὸ λαὸ κι' ὄχι γιὰ τοὺς μορφωμένους.

Νὰ οἱ σοφοί, κι' οἱ ἐπιστήμονες στὸ πρόσωπο τῶν μάγων ἐλάτρευσαν τὸν Χριστὸ καὶ τὸν λατρεύουν.

Ἡ κάθε ἐποχὴ ἔχει νὰ δείξη τοὺς δικούς της σοφούς ποὺ σὰν μάγοι προσκυνοῦν τὸν Σωτῆρα. Κι' εἶναι τόσο πολλοί κι' ἀπροσμέτρητοι αὐτοί.

Φέτος γιορτάζουμε κι' ἐμεῖς τὰ Χριστούγεννα.

Οἱ σκηνὲς θὰ ἐπαναληφθοῦν

Νέα πρόσωπα, ἀπ' αὐτὰ ποὺ τώρα ζοῦν θὰ ἀναλάβουν— ἴσως χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν —νὰ παίξουν τὸν ρόλον ποὺ ἔπαιξαν κάποτε παληά, οἱ ποιμένες, οἱ μάγοι, ὁ Ὀκταβιανὸς μὲ τὸν Ἡρώδη.

Ἄλλοι περιφρονητικὰ θὰ προσπεράσουν, ἴσως ρίχνοντας κι' εἰρωνικὰ βλέμματα σ' αὐτοὺς ποὺ κάθονται στοχαστικοὶ κι' εὐλαβικοὶ μπροστὰ στὸ γεγονὸς τῶν Χριστουγέννων.

Θὰ φροντίσουν νὰ γεμίσουν τὴ κοιλιὰ μὲ φαγητό, ἀφίνοντας ἀσυγκίνητη καὶ ἄδεια τὴν καρδιά. Εἶναι αὐτοὶ ποὺ θὰ ξαναζωντανέψουν τὸν ρόλο τῶν θαμώνων τοῦ πανδοχείου τῆς Βηθλεέμ. ἢ ἂν θέλετε τὸν ρόλο τοῦ Ὀκταβιανοῦ καὶ τοῦ Ἡρώδου.

Ἄλλοι ἀπὸ μᾶς— καὶ νομίζω πὼς εἶναι οἱ περισσότεροι— προτιμοῦν νὰ μιμηθοῦν τοὺς ποιμένες καὶ τοὺς μάγους.

Πρὸς αὐτοὺς μὲ δύο λόγια τελειώνοντας θἄθελα νὰ πῶ. Δηλαδὴ πὼς δὲν χρειάζεται νὰ πᾶμε κάτω στὴν Βηθλεέμ γιὰ νὰ προσκυνήσουμε τὸν Χριστό. Μποροῦμε κάτι πολὺ πιὸ ἁπλὸ καὶ νοήσιμο νὰ κάνουμε:

Νὰ ἀνεῖξουμε τὶς καρδιές μας καὶ νὰ τὸν προσκαλέσουμε ν' ἀρθῇ νὰ γεννηθῇ μέσα μας.

Γιὰ νὰ ζήσουμε πραγματικὰ Χριστούγεννα μέσα μας.

Νὰ τὸν προσκαλέσουμε καὶ νὰ ποῦμε κι' ἐμεῖς μαζὶ μὲ τὸν ποιητή:

"Ω! Ἀγάπη, ποὺ σὲ φάλλουν (εἰ οὐρανοὶ
ἔλα νὰ γεννηθῇς μὲς στὴν καρ- (διά μου
Ἔλα νὰ νοιώσω πάλι τὴν χαρὰ
τὸν δυνατὸ παλιὸ τῆς πίστης
καὶ κάτω ἀπ' τῶν ἀγνέλων τὰ (φτερὰ
νὰ πῶ κι' ἐγὼ τὸ Δόξα ἐν ὑ- (ψίστοις

Ἴσως ἡ ζωή μας ἡ ψυχή μας νὰ μὴν εἶναι καὶ τόσο καθαρή. Δὲν ἔχει σημασία. Σὲ σταῦλο γεννήθηκε ὁ Χριστός. Ἴσως τὰ ἐρωτηματικά, οἱ ἀμφιολίες τυχὸν γιὰ τὴν πίστι, ἴσως δημιουργοῦν τρικυμίες καὶ θύελλες χειμωνιάτικες μέσα μας. Κι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς πλυνανησυνῇ. Μιὰ νύνταχειμωνιάτικη γεννήθηκε ὁ Χριστός.

Κι' ἀκόμα ἴσως κάποια ὁμίχλη κι' ἕνα σκοτάδι ζώνει τὴν ψυνή μας ἀλλόκοτα. Σκοτάδι ἦταν καὶ τότε ὅταν ἦρθε Ἐκεῖνος, παρακμὴ καὶ ἀπαυὼν θεσι παντοῦ.

Μὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς κατέβηκε στὴ γῆ γιὰ νὰ φέρη τὸ φῶς. τὴν Λύτρωσι. τὴν νέα ζωή. Ὅταν Ἐκεῖνος ἔσβη μέσα μας καὶ γεννηθῇ καὶ βασιλεύσῃ αἰώνια θὰ ζῇ. Καὶ τὸ φῶς κι' ἡ χαρὰ θὰ θεριέψῃ,

Ἂς γίνουν λοιπὸν τὰ φωτεινὰ Χριστούγεννα ἕνας στάθμὸς στὴ ζωή μας.

Μία θεία γέννησι ἂς γιορτάσουμε στὴν Βηθλεὲμ καὶ στὴν ψυνή μας.

Τ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ HOOVER
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
HOOVERMATIG - ΚΕΥΜΑΤΙΚ
ΣΚΟΥΠΕΣ - ΠΑΡΚΕΤΕΖΕΣ
Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥ